

ת"פ 34278/01/18 - ב' י' נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 34278-01-18 מדינת ישראל נ' י'

מספר בקשה: 103

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
המבקש (הנאשם) ב' י'

ע"י ב"כ עו"ד זוהר ברזילי

נגד

המשיבה (התביעה) מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות רחובות

החלטה

- בהכרעות דין מיום 23.2.20 ומיום 6.5.20 הורשע הנאשם במספר כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה, בשורה ארוכה של עבירות, לרבות איומים, היזק לרכוש המזיד, חבלה במזיד לרכב, הפרת צו בית משפט והוראה חוקית, הטרדה באמצעות מתקן בזק ותקיפה.
- התיק קבוע לטיעונים ועונש. בא כוח הנאשם הגיש בקשה להגיש שורה ארוכה של מסמכים כחלק מטיעוניו לעונש.
- חלק מהמסמכים אינם במחלוקת והם הוגשו וסומנו. החלטה זו תתייחס למסמכים המצויים במחלוקת.
- בא כוח הנאשם טוען, כי יש לאפשר הגשת מסמכים המעידים על טיפולים פסיכיאטריים שעבר הנאשם, הזמנות לטיפול ויציאותיו לטיפולים, פרוטוקולים המעידים על יציאות לטיפול. עוד טען, כי חלק מהמסמכים אף הוגשו בהסכמת התביעה בהליכי המעצר.
- באת כוח התביעה טוענת, לעומת זאת, כי אין מקום להגשת חוות הדעת פרטיות, שאינן רלוונטיות להליך. לטענתה, ככל שהמסמכים יוגשו, תעמוד התביעה על עריכת חקירות נגדיות לעורכי חוות הדעת.
- לפי סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977:
(א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) -
(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;
(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- סעיף 40 הנזכר מסדיר את המסגרת הנורמטיבית להוכחת ראיות הקשורות לביצוע העבירות. לפי הסדר זה, ככלל, יקבע בית המשפט את התקיימותן של ראיות הקשורות לביצוע העבירות בשלב בירור האשמה. שלושה חריגים נקבעו לכלל זה: האחד, ראיות שובאו על ידי הנאשם שאינן סותרות את הנטען בשלב בירור האשמה;

השני, ראיות שנקבעו שניתן להביאן בחיקוק; השלישי, ראיות שבית המשפט התיר למי מהצדדים להביא אם שוכנע כי לא ניתן היה לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או שהדבר דרוש למניעת עיוות דין.

8. סעיף 40 אינו מסדיר את הסוגיה של הגשת ראיות, שאין קשורות לביצוע העבירות. עם זאת, הואיל ובית המשפט רשאי להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, ממילא יכולים הצדדים להגיש ראיות להוכחת נסיבות אלו.

9. ביישום הוראות הדין, ותוך ששקלתי את טענות הצדדים, לרבות הרלוונטיות של המסמכים למסגרת הטיעון לעונש, הגעתי למסקנות הבאות:

א. מסמכים הקשורים למצבו הנפשי של הנאשם בעת מעצרו וליציאת הנאשם ממעצרו לטיפול פסיכיאטרי
- בקשה למתן אפשרות ליציאה לד"ר ינקו מ"ת 1199-02-17; תגובת המשיבה לבקשה מיום 9.3.17 והחלטת בית המשפט מ"ת 1199-02-17; החלטת בית המשפט המחוזי מיום 7.3.17 בעמ"י 13837-03-17; אישור ביקור מיום 27.2.17 הוגש במ"ת 1199-02-17; אישור מד"ר ינקו 9.3.17 הוגש במ"ת 1199-02-17; החלטת בית המשפט השלום בראשון לציון במ"ת 1199-02-17 מיום 15.3.17; מכתב של הח"מ לקצינת אסירים מיום 19.4.17; פרוטוקול החלטה מיום 25.4.17 עמ"ת 26673-04-17 במחוזי מרכז; מכתב מד"ר ינקו מיום 9.5.17 הוגש בהסכמה במ"ת 1199-02-17 שלום ראשון לציון; פרוטוקול דיון במ"ת 54006-02-17 בית המשפט השלום בראשון לציון מיום 27.2.17; פנייה של ב"כ הנאשם מיום 27.10.19 אל הפסיכיאטר המחוזי.

המדובר ברצף ארוך של מסמכים שאין להם כל רלוונטיות לטיעונים לעונש. אין בהם כדי להוכיח נסיבות הקשורות בביצוע העבירות וגם לא להניח תשתית בדבר נסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירות. יתר על כן, חלק מהמסמכים הם פרוטוקולים של דיוני מעצר, שכלל, אסור לבית המשפט הדן בהליך העיקרי להיחשף אליהם אלא בהסכמת הצדדים. בה בעת, אין כל מניעה, כי בא כוח הנאשם יטען בטיעוניו לעונש, כי הנאשם אכן טופל פסיכיאטרית במשך תקופה ואף יצא לטיפולים במהלך מעצרו.

ב. חוות דעת פסיכיאטריות - חוו"ד פסיכיאטרית של ד"ר ינקו מיום 18.4.17, חוו"ד פסיכיאטרית של ד"ר ינקו מיום 22.10.18, חוו"ד פסיכיאטרית מדו"ח אברבנאל, פסיכיאטר המחוזי מיום 14.5.19 ומיום 16.5.19; חוו"ד פסיכיאטרית מבית חולים באר יעקב מיום 20.11.19; השלמת חוות הדעת של ד"ר ינקו מיום 9.11.18; השלמה לחוו"ד של ד"ר ינקו מיום 22.5.19; פניה של ד"ר ינקו אל הפסיכיאטר המחוזי מיום 22.9.19.

ככל שבא כוח הנאשם מבקש להוכיח באמצעות חוות הדעת את מצבו הנפשי של הנאשם, הרי שאין כל מניעה לעשות כן, הואיל ומדובר בנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירות, שניתן לקחת אותה בחשבון בקביעת העונש ההולם. עם זאת, ככל שבא כוח הנאשם מבקש באמצעות חוות הדעת לקבוע את כשירותו של הנאשם לעמוד לדין או את אחריותו המהותית, הרי שלא ניתן לעשות כן, נוכח הסדר הטיעון והחזרה מטענות הנאשם בדבר כשירות נפשית. משמע, הוכחת כשירותו הדיונית והמהותית אינה נופלת לגדר סעיף 40 לחוק העונשין. לפיכך, ניתן להגיש את חוות הדעת תוך מחיקת ההתייחסויות לכשירותו הדיונית והמהותית של הנאשם.

ג. מסמכים הקשורים לצו מניעת הטרדה מאיימת - בקשה מיום 12.6.17, החלטת בית המשפט השלום ברמלה בה"ט 25777-06-17, פרוטוקול מיום 2.7.17 והחלטת בית המשפט המחוזי מיום 12.6.17 כולל בית המשפט המחוזי בע"א 27886-07-17.

לא מצאתי שיש במסמכים אלו כדי להוכיח נסיבה כלשהי הקשורה לביצוע העבירות, לפי הכללים שבסעיף 40 לחוק העונשין, או נסיבה שאינה קשורה לביצוע העבירות. לפיכך, לא ניתן להגיש מסמכים אלו כחלק מהטיעונים לעונש.

10. הנה כי כן, מתוך שלל המסמכים שביקש בא כוח הנאשם להגיש מצאתי מקום להתיר אך הגשתן של חוות הדעת הפסיכיאטריות. חוות דעת אלו יוגשו במסגרת הטיעון לעונש תוך מחיקת המסקנות הנוגעות לכשירות דיונית או מהותית.

11. קלסר המוצגים שאין עליהם הסכמה יוחזר שוב לבא כוח הנאשם.

12. ככל שבאת כוח התביעה תבקש לחקור את עורכי חוות הדעת בדבר מצבו הנפשי של הנאשם תודיע כן בדיון הקבוע. עם זאת, יש לשקול הבקשה היטב, נוכח מגבלת הזמן של בית המשפט וההחלטה למחוק מחוות הדעת הסוגיות הקשורות לכשירות דיונית או מהותית.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אלול תש"פ, 18 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.